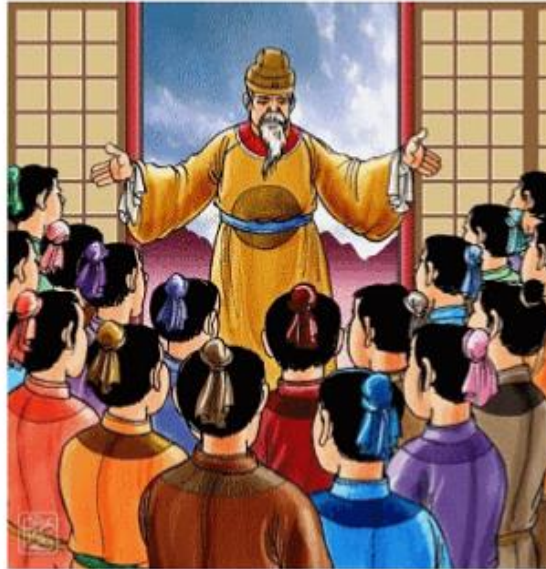

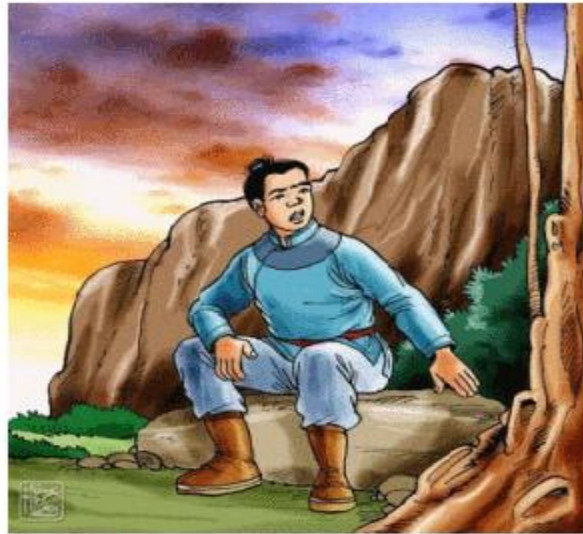
Sự Tích Bánh Chưng Bánh Dày

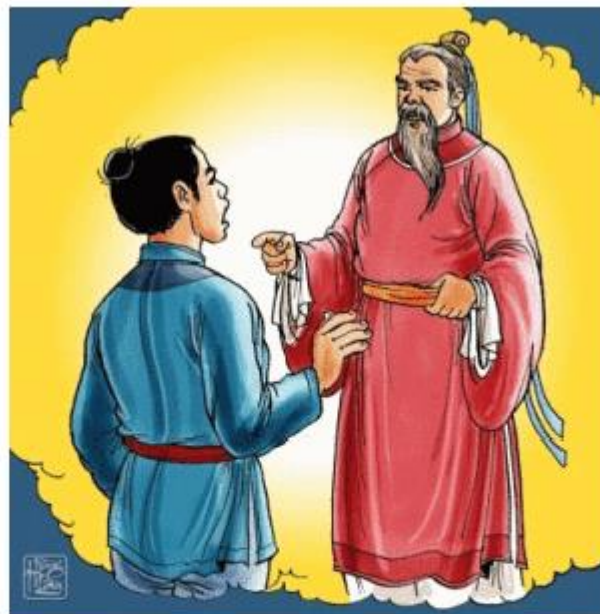
Ngày xưa, vào đời Vua Hùng Vương thứ 6, sau khi dẹp xong giặc Ân, vua muốn truyền ngôi cho con. Nhân dịp đầu Xuân, vua mới họp các hoàng tử lại, bảo rằng: – Ai tìm được thức ăn ngon, có ý nghĩa hay, thì ta sẽ truyền ngôi vua cho.

Các hoàng tử đua nhau tìm kiếm của ngon vật lạ để dâng lên cho vua cha, với hy vọng mình sẽ được ngai vàng. Họ lần mò trên ngàn dưới biển không sót nơi nào. Bất kỳ thứ gì nghe nói là ngon và lạ họ đều cố tìm cho bằng được.

Người con trai thứ mười tám của Hùng Vương, tên là Tiết Liêu, có tính tình hiền hậu, đạo đức, hiếu thảo với cha mẹ. Vì mẹ mất sớm, thiếu người giúp đỡ, nên Tiết Liêu lo lắng không biết làm thế nào.

Một hôm, Tiết Liêu nằm mộng thấy có vị thần đến bảo:

— Này con, vật trong Trời Đất không có gì quý bằng gạo. Con hãy lấy gạo nếp làm bánh hình tròn và hình vuông, để tượng trưng Trời và Đất. Hãy lấy lá bọc ngoài, đặt nhân trong ruột bánh, để tượng trưng Cha Mẹ sinh thành.

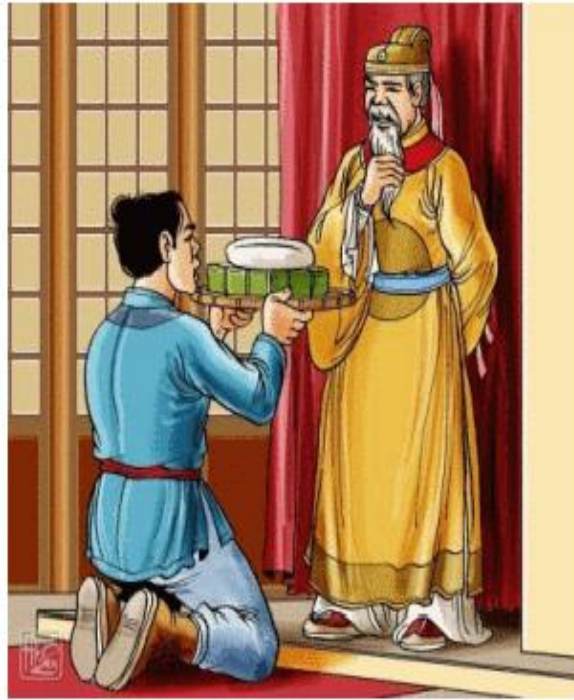

Tiết Liêu tỉnh dậy và làm theo lời thần dặn. Anh chọn gạo nếp thật tốt làm bánh vuông để tượng hình Đất, bỏ vào chõ chưng chín gọi là Bánh Chưng. Sau đó anh giã xôi làm bánh tròn, để tượng trưng cho Trời, gọi là Bánh Dày. Còn lá xanh bọc ở ngoài và nhân ở trong ruột bánh để tượng trưng cha mẹ yêu thương đùm bọc con cái.

Đến ngày hẹn, các hoàng tử đều đem thức ăn đến bày trên mâm cỗ. Ôi thôi, đủ cả sơn hào hải vị, nhiều món ngon của lạ.

Tiết Liêu chỉ có Bánh Dày và Bánh Chưng. Vua Hùng Vương lấy làm lạ hỏi, thì Tiết Liêu đem chuyện thần báo mộng kể, giải thích ý nghĩa của Bánh Dày, Bánh Chưng.

Vua cha nếm thử, thấy bánh ngon, khen có ý nghĩa, bèn truyền ngôi vua lại cho Tiết Liêu.

Kể từ đó, mỗi khi đến Tết Nguyên Đán, thì dân chúng làm bánh chưng và bánh dày để dâng cúng tổ tiên và Trời Đất.